

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

Michał Serzycki

Warszawa, dnia 4 czerwca 2008 r.

DOLiS/DEC-341/08

dot. DOLiS-440-87/07

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98 poz. 1071 z późn. zm.), art. 12 pkt 2, art. 22, art. 18 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 23 ust. 1, art. 27 ust. 2 i art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie dotyczącej udostępnienia przez Burmistrza X, z siedzibą w (...) przy ul. (...), danych osobowych Pani Y i Pana Z, zam. w (...) przy ul. (...), oraz Państwa W, zam. w (...) przy ul. (...), przetwarzanych w związku z postępowaniami administracyjnymi prowadzonymi przez Burmistrza X pod sygn. akt: (...) oraz (...), na rzecz Państwa A, zam. w (...) przy ul. (...), w (...) przy ul. (...), a także udostępnienia przez Burmistrza X danych osobowych Państwa W, przetwarzanych w związku z postępowaniem administracyjnym prowadzonym przez Burmistrza X pod sygn. akt: (...), na rzecz Pana K, zam. w X przy ul. (...),

- 1) nakazuję Burmistrzowi X, z siedzibą w X przy ul. Sądowej 21, nieudostępnianie w przyszłości danych osobowych Pani Y i Pana Z, zam. w X przy ul. (...), oraz Państwa W, zam. w X przy ul. (...), przetwarzanych w związku z postępowaniami administracyjnymi prowadzonymi przez Burmistrza X pod sygn. akt: (...), na rzecz Państwa A, zam. w (...) przy ul. (...), bez spełnienia przesłanek określonych**

w art. 23 ust. 1 lub art. 27 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.),

2) w pozostałym zakresie odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pani Y i Pana Z, zam. W X przy ul. (...), oraz Państwa W, zam. w X przy ul. (...) zwanych dalej również Skarżącymi, na nieuprawnione przetwarzanie ich danych osobowych przez Burmistrza X, z siedzibą w X przy ul. (...), zwanego dalej również Burmistrem.

Jak wynika z treści powyższej korespondencji oraz dołączonych do niej załączników, Burmistrz powadzi z urzędu postępowania w sprawie wymierzenia Skarżącym kary pieniężnej za zajęcie pod ogrodzenie dwóch działek Skarżących pasa drogi powiatowej. Korespondencja dotycząca ww. postępowań, zawierająca w swej treści dane osobowe Skarżących, przesyłana jest przez Burmistrza także do Państwa A, zam. w X przy ul. (...) – właścicieli działki sąsiadującej z nieruchomościami Skarżących, nie będących stroną żadnego z ww. postępowań administracyjnych, którzy jednak skierowali do Najwyższej Izby Kontroli skargę na nieprawidłowości w tychże postępowaniach. Skarżący wskazali również, że akta ww. spraw, prowadzonych przez Burmistrza, w których utrwalone zostały ich dane osobowe, są udostępniane „do zapoznania się” Państwu A. W piśmie z dnia 14 sierpnia 2007 r. Burmistrz poinformował Skarżących, iż cyt.: „(...) postępowanie administracyjne dotyczące zajęcia pasa drogowego pod ogrodzenie w obrębie nieruchomości stanowiącej własność Państwa W oraz Pana Z jest objęte nadzorem Departamentu Strategii Kontrolnej Wydziału Skarg i Wniosków Najwyższej Izby Kontroli. Na prośbę zawartą w pismach NIK z dnia 3 stycznia 2007 r. oraz 8 marca 2007 r. jestem zobowiązany powiadamiać NIK oraz Państwa A o sposobie załatwiania sprawy (...)”. W ocenie Skarżących udostępnianie w opisany sposób ich danych osobowych dotyczących prowadzonych w ich sprawach postępowań administracyjnych nie znajduje oparcia w przepisach obowiązującego prawa. Wobec powyższego Skarżący zwrócili się do Generalnego Inspektora o cyt.: „(...) wydanie decyzji administracyjnej na podstawie art. 18 ust. 1 Ustawy o ochronie danych osobowych, nakazującej usunięcie uchybień oraz przywrócenie stanu zgodnego z prawem (...)”.

W toku postępowania prowadzonego w przedmiotowej sprawie, w nadesłanym do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych piśmie z dnia 3 marca 2008 r., Państwo W

zakwestionowali dodatkowo legalność udostępnienia przez Burmistrza X - w związku z prowadzonym przez ten organ postępowaniem - dotyczących ich danych osobowych na rzecz Pana K, zam. w X przy ul. (...). Państwo W załączyli do swego pisma z dnia 3 marca 2008 r. kopie skierowanych imiennie m. in. do nich oraz do Pana K: zawiadomienia Burmistrza X o przeprowadzeniu dowodu z oględzin z dnia 16 stycznia 2008 r oraz pisma Burmistrza X z dnia 18 lutego 2008 r. W piśmie z dnia 20 marca 2008 r. Państwo W w sposób jednoznaczny wskazali, iż domagają się rozszerzenia zakresu prowadzonego dotychczas postępowania o kwestie wskazane w ich korespondencji z dnia 3 marca 2008 r.

W celu ustalenia okoliczności przedmiotowej sprawy Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych odebrał pisemne wyjaśnienia oraz stosowne dowody od Burmistrza X. Na podstawie zgromadzonego w powyższy sposób materiału dowodowego Generalny Inspektor ustalił, co następuje:

- 1) Burmistrz X prowadzi postępowania administracyjne:
 - w sprawie nałożenia na Pana Z kary za zajęcie – bez zgody zarządcy drogi - pasa drogi powiatowej
 - w sprawie nałożenia na Państwa W kary za zajęcie – bez zgody zarządcy drogi – pasa drogi powiatowej.
- 2) W piśmie z dnia 18 lutego 2008 r. Burmistrz X wyjaśnił w szczególności: „(...) Pani Y nie uczestniczy w charakterze strony w żadnym z postępowań administracyjnych prowadzonych przez Burmistrza X. Nie jest również pełnomocnikiem swego męża – Pana Z, gdyż nie składał on do akt sprawy pełnomocnictwa dla niej ani też nie zgłaszał do protokołu takiego pełnomocnictwa. Kwituje ona natomiast jako domownik odbiór pism kierowanych do jej męża, a także czasami podpisuje pisma przez niego sygnowane – zapewne dlatego, że sama również żywo interesuje się przebiegiem postępowania administracyjnego dotyczącego nałożenia kary pieniężnej za zajęcie pasa drogowego drogi powiatowej w obrębie posesji stanowiącej własność jej męża (...)”. W aktach niniejszego postępowania prowadzonego przez Generalnego Inspektora znajdują się w szczególności kopie pism Pana Z oraz Państwa W: z dnia 11 lipca 2007 r. i z dnia 20 sierpnia 2007 r. oraz z dnia 30 sierpnia 2007 r. adresowanych do Burmistrza X, a dotyczących sposobu prowadzenia przez niego postępowań, które zostały czytelnie podpisane przez Panią Y.
- 3) Państwo A – sąsiedzi Skarżących – skierowali do Najwyższej Izby Kontroli szereg pisemnych wystąpień (m. in. z dnia 27 lipca 2006 r., z dnia 12 września 2006 r.,

z dnia 2 marca 2007 r. – kopie pism w aktach sprawy), w których zakwestionowali sposób prowadzenia przez Burmistrza ww. (opisanych w pkt 1) postępowań administracyjnych. Ww. pisma Państwa A zostały przez Najwyższą Izbę Kontroli przesłane do Burmistrza (wraz z kolejnymi pismami NIK: z dnia 3 sierpnia 2006 r., z dnia 19 września 2006 r., z dnia 3 stycznia 2008 r., z dnia 8 marca 2007 r., oznaczonych:– kopie pism w aktach sprawy). Najwyższa Izba Kontroli zwróciła się zarazem do Burmistrza o cyt.: „(...) spowodowanie zbadania i wyjaśnienia przedstawionej

(...) sprawy, zajęcie stanowiska w kwestii egzekwowania przez Urząd Miasta i Gminy X realizacji nakładanych na obywateli obowiązków oraz powiadomienie o nim zainteresowanych i NIK” (cytat z pisma NIK z dnia 3 sierpnia 2006 r.), o cyt.: „(...) uzupełnienie (...) stanowiska z uwzględnieniem podniesionych przez autorów listu argumentów (...)” (cytat z pisma NIK z dnia 19 września 2006 r.), „(...) spowodowanie zbadania i wyjaśnienia wszystkich podniesionych (...) zarzutów, zajęcie wobec nich stanowiska oraz powiadomienie o nim zainteresowanego i NIK” (cytat z pisma NIK z dnia 3 stycznia 2007 r.) oraz o cyt.: „(...) powiadomienie zainteresowanego i NIK o sposobie załatwienia sprawy” (cytat z pisma NIK z dnia 8 marca 2007 r.).

- 4) Zdaniem Burmistrza, w opisany (w pkt 3) sposób został on przez Najwyższą Izbę Kontroli nie tylko upoważniony, lecz wręcz zobowiązany do informowania Państwa A o przebiegu postępowań administracyjnych w sprawach o sygn.. Przekazywanie Państwu A przedmiotowych informacji było realizowane przez Burmistrza w szczególności poprzez przysyłanie do nich korespondencji, która w toku ww. postępowań kierowana była do Skarżących (jako stron tych postępowań) – w tym m. in. postanowień Burmistrza z dnia 5 lipca 2007 r. w przedmiocie podjęcia z urzędu zawieszonych uprzednio postępowania w sprawach o podanych sygnaturach. W piśmie z dnia 11 marca 2008 r. Burmistrz przyznał ponadto, że: „(...) akta prowadzonych przez Burmistrza X spraw o zostały udostępnione w październiku 2007 r. Panu L. na podstawie zaleceń NIK aby był on powiadomiony o sposobie wyjaśnienia sprawy opisanej w jego skargach do tej instytucji (...)”.
- 5) W piśmie z dnia 21 stycznia 2008 r. Burmistrz przyznał wprost, iż cyt.: „(...) Państwo A nie są stroną postępowań administracyjnych prowadzonych przez Burmistrza. Nie uczestniczą też w tych postępowaniach w innym charakterze (...) Państwo A nie są stroną postępowania skargowego prowadzonego przez Burmistrza X gdyż postępowanie takie nie jest prowadzone (...) nie było podstaw do wszczęcia w tej sprawie postępowania skargowego (...)”.
- 6) Burmistrz X prowadzi – postępowanie (odrębne od opisanych pkt 1 i nast.), którego stronami są w szczególności Państwo W a także Pan K. W piśmie z dnia 7 kwietnia 2008 r. Burmistrz X wskazał m. in. cyt.: „(...) Na podstawie art. 79 ust. 1 Kodeksu postępowania administracyjnego wysłano zawiadomienie o oględzinach przy ul (...)i

podano w roli adresatów (strony) dane adresowe Państwa W (...) Pan K ma status strony w/w postępowania (...)"'. W ocenie Burmistrza Panu K przysługuje status strony omawianego postępowania „(...) jako mieszkańcowi sąsiedniej posesji i składającemu zawiadomienie {o wycieki nieczystości płynnych na terenie w którym graniczą działki }, gdyż przedmiotowe postępowanie dotyczy jego interesu prawnego (...)". Burmistrz wskazał ponadto cyt.: „(...) Państwo W mają status strony, ponieważ zachodzi podejrzenie, iż wyciek nieczystości płynnych może pochodzić z przydomowej oczyszczalni ścieków umiejscowionej na działce należącej do Państwa W (...)".

Po zapoznaniu się z całością materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie Generalny Inspektor zważył, co następuje:

I. Odnosząc się do kwestionowanego udostępnienia przez Burmistrza X danych osobowych Skarżących przetwarzanych w ramach postępowań administracyjnych prowadzonych przez Burmistrza X pod na rzecz Państwa A, w pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę na ustawową definicję przetwarzania danych osobowych. Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwana dalej ustawą, wskazuje wprost

(w art. 7 pkt 2), iż przez przetwarzanie danych rozumieć należy jakiegokolwiek operacje wykonywane na danych osobowych, takie jak zbieranie, utrwalanie, przechowywanie, opracowywanie, zmienianie, udostępnianie i usuwanie (podkreślenie Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych). W kontekście powyższej definicji nie może zatem budzić wątpliwości, iż okoliczność prowadzenia przez Burmistrza X postępowań administracyjnych, w aktach których utrwalone zostały dane osobowe Skarżących, stanowi przetwarzanie tych danych. Dotyczy to także informacji na temat Pani Y. Jakkolwiek bowiem nie jest ona stroną żadnego z rzeczonych postępowań administracyjnych, jej dane osobowe są utrwalone w aktach wskazanych postępowań. W przedmiotowej sprawie ustalono zarazem, że dane osobowe Skarżących utrwalone w aktach postępowań administracyjnych zostały przez Burmistrza X udostępnione na rzecz Państwa A

II. .

Do przedmiotowego udostępnienia danych doszło przy tym na dwa sposoby – po pierwsze poprzez przesyłanie do Państwa A korespondencji, która w toku ww. postępowań adresowana była do Skarżących, w tym orzeczeń wydanych w toku tych postępowań, po drugie zaś poprzez udostępnienie akt ww. postępowań Panu L. – celem zapoznania się z nimi.

Niezbędnym warunkiem legalności każdej czynności stanowiącej przetwarzanie danych jest zaistnienie którejkolwiek z materialnych przesłanek przetwarzania danych wymienionych enumeratywnie w art. 23 ust. 1 ustawy. Stosownie do dyspozycji powołanego przepisu przetwarzanie danych jest więc dopuszczalne tylko wtedy, gdy: osoba, której dane dotyczą wyrazi na to zgodę, chyba że chodzi o usunięcie dotyczących jej danych (pkt 1), jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa (pkt 2), jest to konieczne do realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą, jest jej stroną lub gdy jest to niezbędne do podjęcia działań przed zawarciem umowy na żądanie osoby, której dane dotyczą (pkt 3), jest to niezbędne do wykonania określonych prawem zadań realizowanych dla dobra publicznego (pkt 4), jest to niezbędne dla wypełniania prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą (pkt 5). Za prawnie usprawiedliwiony cel, o którym mowa w art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy uważa się w szczególności: marketing bezpośredni własnych produktów lub usług administratora danych (art. 23 ust. 4 pkt 1 ustawy) i dochodzenie roszczeń z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej (art. 23 ust. 4 pkt 2 ustawy).

Ponieważ w niniejszej sprawie doszło do udostępnienia przez Burmistrza X na rzecz Państwa A także danych utrwalonych w orzeczeniach wydanych przez Burmistrza X w toku prowadzonych przez ten organ postępowań administracyjnych, należy zaznaczyć, że art. 27 ust. 1 ustawy kształtuje generalną zasadę niedopuszczalności przetwarzania (w tym udostępniania) wymienionych w nim kategorii danych osobowych, w tym danych dotyczących skazań, orzeczeń o ukaraniu i mandatów karnych, a także innych orzeczeń wydanych w postępowaniu sądowym lub administracyjnym. Przetwarzanie powyższych danych dopuszczalne jest jedynie na zasadzie wyjątku i wyłącznie w przypadkach wskazanych enumeratywnie w art. 27 ust. 2 pkt 1 – 10 ustawy. Podkreślić przy tym należy, że przesłanki dopuszczalności przetwarzania danych osobowych wymienionych w art. 27 ust. 1 ustawy są zdecydowanie surowsze w porównaniu do przesłanek z art. 23 ust. 1 tego aktu prawnego. Przykładowo, przetwarzanie danych wskazanych w art. 27 ust. 1 ustawy – w tym danych dotyczących orzeczeń wydanych w postępowaniu administracyjnym – dopuszczalne jest w sytuacji gdy osoba, której dane dotyczą, wyrazi na to zgodę, jednakże dla zgody tej wymagana jest forma pisemna (art. 27 ust. 2 pkt 1) oraz gdy zezwala na to przepis szczególny innej ustawy, stwarzając jednocześnie pełne gwarancje ochrony tych danych (art. 27 ust. 2 pkt 2).

Wobec brzmienia powołanych dotychczas przepisów niewątpliwym jest, iż zasadniczym warunkiem legalności kwestionowanego udostępnienia przez Burmistrza X danych osobowych Skarżących utrwalonych w aktach postępowań administracyjnych jest zaistnienie jednej z przesłanek określonych w art. 23 ust. 1 (w odniesieniu do danych spoza

katalogu zawartego w art. 27 ust. 1 ustawy), bądź w art. 27 ust. 2 ustawy (w odniesieniu do danych wymienionych w art. 27 ust. 1 ustawy). Tymczasem - w ocenie Generalnego Inspektora - powyższe działania Burmistrza X nie znajdowały uzasadnienia w żadnej z okoliczności wskazanych w powołanych przepisach. Znamiennym jest, że w toku niniejszego postępowania przed Generalnym Inspektorem Burmistrz nie uzasadniał kwestionowanego udostępnienia danych osobowych Skarżących powołując się na którąkolwiek z przesłanek wskazanych w art. 23 ust. 1 bądź w art. 27 ust. 2 ustawy o ochronie danych osobowych, a tylko i wyłącznie faktem, że został „zobowiązany” przez Najwyższą Izbę Kontroli do ustosunkowania się do zarzutów A dotyczących „(...) egzekwowania przez Urząd Miasta i Gminy X realizacji nakładanych na obywateli obowiązków (...)”.

Nie kwestionując faktu, iż polecenia zawarte w kolejnych (opisanych szczegółowo w pkt 3 decyzji) pismach NIK skierowanych do Burmistrza istotnie obligowały go do udzielenia Państwu A informacji wiążących się ze sposobem prowadzenia postępowań podkreślić należy, że w żadnym z nich NIK nie wskazywał, aby rzeczone informacje miały obejmować dane osobowe Skarżących, ani w jaki konkretnie sposób informacje te mają być przekazane zainteresowanemu - w szczególności NIK nie nakazał Burmistrzowi przesyłania korespondencji adresowanej do stron wskazanych postępowań do wiadomości Państwa A, w tym do przesyłania im rozstrzygnięć wydanych w toku ww. postępowań (tym samym zaś do udostępniania utrwalonych w tych dokumentach danych osobowych podlegających szczególnej ochronie – statuowanej w art. 27 ustawy). Jednocześnie przepisy normujące postępowanie administracyjne w żadnym razie nie legitymizowały kwestionowanych działań Burmistrza. Tymczasem to właśnie ww. przepisy wyznaczają ściśle granice dopuszczalności wszelkich działań organów administracji publicznej w postępowaniu administracyjnym (art. 6 Kpa). Burmistrz nie tylko jest uprawniony do działania wyłącznie na podstawie i w granicach prawa, lecz dodatkowo obowiązany jest stać na straży praworządności – tj. czuwać nad przestrzeganiem prawa w toku prowadzonego przez niego postępowania (art. 7 Kpa). Z powyższymi obowiązkami wiąże się prawo tego, komu została wyrządzona szkoda przez niezgodne z prawem działanie organu władzy publicznej, do jej wynagrodzenia (art. 77 Konstytucji).

Analiza treści kolejnych pism, które – w związku z interwencjami Państwa A - NIK kierował do Burmistrza prowadzi do wniosku, że Burmistrz mógł i powinien sam zdecydować, jakie działania podjąć, aby zastosować się do poleceń NIK, a zarazem nie naruszyć obowiązków spoczywających na nim jako na administratorze danych. Burmistrz bowiem – jako administrator danych osobowych przetwarzanych w aktach prowadzonych przez ten organ postępowań obowiązany jest do dołożenia szczególnej staranności w celu ochrony interesów osób, których dane dotyczą,

a w szczególności do zapewnienia, aby dane te były przetwarzane zgodnie z prawem (art. 26 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie danych osobowych). Wymóg przetwarzania danych osobowych w sposób zgodny z prawem oznacza przede wszystkim konieczność zapewnienia, aby każda czynność stanowiąca przetwarzanie danych osobowych znajdowała prawne uzasadnienie w którejkolwiek z przesłanek wymienionych enumeratywnie w art. 23 ust. 1 lub art. 27 ust. 2 ustawy. Rozważając ewentualną możliwość udostępnienia Państwu A danych osobowych Skarżących Burmistrz powinien zatem każdorazowo weryfikować, czy udostępnienie to jest dopuszczalne w świetle ww. przepisów, jeżeli nie – podjąć ewentualnie działania służące spełnieniu którejś z omawianych przesłanek (np. uzyskać zgodę Skarżących na udostępnienie ich danych osobowych), a w razie bezskuteczności tych działań – wykonać polecenia NIK w sposób, który nie wiąże się z udostępnieniem danych osobowych Skarżących (tj. przekazać Państwu A wyłączone informacje nie stanowiące danych osobowych).

Reasumując, udostępnienie przez Burmistrza X danych osobowych Skarżących na rzecz Państwa A stanowiło działanie bezprawne – bowiem nie znajdowało ono oparcia w żadnej z przesłanek wymienionych taksatywnie w art. 23 ust. 1, ani w art. 27 ust. 2 ustawy o ochronie danych osobowych. Powyższe oznacza, że dane te zostały przez Burmistrza udostępnione osobom nieupoważnionym – z naruszeniem ww. regulacji, a także art. 26 ust. 1 ustawy. W przypadku naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych, Generalny Inspektor z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej, nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem, a w szczególności usunięcie uchybień (art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy). W okolicznościach rozpatrywanej sprawy Generalny Inspektor sformułował zatem pod adresem skarżonego podmiotu nakaz odpowiadający dyspozycji art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy – o treści wskazanej w sentencji niniejszej decyzji.

II. Odmienne ocenić należy natomiast kwestię udostępnienia przez Burmistrza X danych osobowych Państwa W, przetwarzanych w związku z postępowaniem administracyjnym prowadzonym przez Burmistrza Lidzbarka pod sygn. akt: PGKS 7062-14/07, na rzecz Pana K. Zarówno bowiem Państwo W, jak i Pan K uznani zostali przez Burmistrza X za strony rzeczonego postępowania administracyjnego. Przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), zwanej dalej również Kpa, gwarantują natomiast stronie postępowania administracyjnego prawo czynnego udziału w każdym stadium tego postępowania, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań przed wydaniem decyzji w sprawie (art. 10 Kpa). Prawo czynnego udziału strony w prowadzonym postępowaniu wyraża się w szczególności w prawie do przeglądania akt

sprawy – w każdym stadium postępowania, sporządzania z nich notatek i odpisów, a także żądania uwierzytelnienia sporządzonych przez stronę odpisów z akt sprawy lub wydania jej z akt sprawy uwierzytelnionych odpisów – o ile jest to uzasadnione ważnym interesem strony (art. 73 § 1 i § 2 Kpa). Udostępnianie wszelkich informacji utrwalonych w aktach określonego postępowania administracyjnego, w tym informacji stanowiących dane osobowe, na rzecz stron tego postępowania, jest zatem nie tylko prawem, lecz obowiązkiem organu, który to postępowanie prowadzi. Tym samym rzeczzone udostępnienie danych osobowych znajduje prawne uzasadnienie także w art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych, stosowne do którego przetwarzanie danych jest dopuszczalne wówczas, gdy jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa.

W kontekście przytoczonych przepisów bezzasadny jest zatem zarzut, że udostępnienie przez Burmistrza, na rzecz Pana K, jakichkolwiek danych osobowych Państwa W, które zostały utrwalone w aktach postępowania w toku tego postępowania, stanowiło działanie bezprawne – było ono bowiem realizowane na podstawie powołanych przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, a zarazem na podstawie art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych.

Mając na uwadze, iż – jak wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie – Państwo W kwestionują zasadność przyjęcia przez Burmistrza, że Pan K jest stroną postępowania, podkreślenia wymaga, że tego rodzaju zarzuty nie mogą być weryfikowane przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych. Zarzut błędnego przyjęcia, iż określona osoba jest stroną postępowania administracyjnego wskazuje w istocie na wadliwość tego postępowania i może być rozpatrywany w trybie i na zasadach określonych przepisami Kodeksu postępowania administracyjnego, przez odpowiedni organ wyższego stopnia w stosunku do Burmistrza. Generalny Inspektor – jako organ ochrony danych osobowych – nie posiada kompetencji do weryfikowania prawidłowości prowadzenia przez określone organy (w tym Burmistrza) postępowania administracyjnego. Na poparcie zaprezentowanego stanowiska powołać warto wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 2 marca 2001 r. (sygn. akt: II SA 401/2000), w uzasadnieniu którego wskazano m. in., iż: „(...) Generalny Inspektor (...) nie jest organem kontrolującym ani nadzorującym prawidłowość stosowania prawa materialnego i procesowego w sprawach należących do właściwości innych organów, służb czy sądów, których orzeczenia podlegają ocenom w toku instancji, czy w inny sposób określony odpowiednimi procedurami (...)”.

W takim stanie faktycznym i prawnym, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Decyzja jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.) i art. 129 § 2 w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98 poz. 1071 z późn. zm.), strona niezadowolona z niniejszej decyzji może, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, zwrócić się z do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (na adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa) z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.